Нечувствени, равнодушни, пигмофри...
— Народъ който гнилъ на почени основи
Гнилъ вѣчно за него е и слава...

× × ×

Той да спрѣ, като не съ пашра,
Ще окаже, помѣщѣнъ си азъ лирѣ
Тамъ въ безводни и роливи долини
На безродни и бодливи глогини...
Нека тамъ и вѣтрецъ струни подръжва,
Нека гнѣзо съ звукъ на зрелби покъпва
Дорѣ настане другъ родъ съ чувство по-чистно,—
Ново врѣме по-за пѣсни достойно...

Цариградъ 7 сент. 1870

Читалище 1870 г. Окт. 1 книжка 1.